

Der er altid en vej ud i solen – det er påske!

Altermotiv fra Utterslev Kirke Kbh Nord-Vest
Foto af Susanne Fabritius de Tegnagel

Mens det endnu var mørkt,
kom Maria Magdalene ud til Jesu grav påskemorgen.
Mens det endnu var mørkt –
dette udtryk, som kan være symbol på hele stemningen ved Jesu grav
og en hvilken som helst grav før eller siden og i dag.

Der bliver ikke sagt, at solen omsider stod op,
men der sker noget med Maria Magdalene, som får hende til at forlade graven.

Der er ikke noget galt i at stå ved en grav og sørge.
Men der er noget galt i, hvis vi ikke kan give slip på graven,
og hvis der ikke er et menneske, der kalder os tilbage til livet.

Påskan kalder på det menneskelige fællesskab og vores omsorg for hinanden.
Blot det at kalde et menneske ved navn, at vi vil kendes ved hinanden,
kan få solen til at stå op inden i os,
så vi ser vores tilværelse og omgivelser i et nyt og livgivende lys,
i opstandelsens lys.

Man ser sig selv stå dér, bare stå dér,
mens livet går forbi, og de andre med det.
Denne smertelige længsel i hjerteroden,
åndedrættet bliver tungt,
mellemgulvet snører sig sammen.

Den kommer helt bag på en, denne længsel,

den maser sig uforskammet på,
kunne i det mindste have varslet sin ankomst.
Men nej, den slår pludselig ned som en høg, der får øje på sit bytte,
som den længsel om nærhed, der griber en,
når man har mistet en af dem, man havde kær.

Som Maria Magdalene står dér, er der en, som taler til hende,
spørger hvorfor hun græder,
tager hende alvorligt og lytter til hendes svar.
Han siger ikke, at hun skal holde op med at græde.
Han siger ikke, at hun må se at tage sig sammen!
Nej, han spørger: Maria, hvorfor græder du?
Kristus kalder hende ved navn: Maria, sagde han!

Han havde vendt hende ryggen, da han døde.
Men han måtte dø for at vende tilbage og indgyde hende det håb,
at der midt i sorg og savn er en vej ud i solen,
som han har banet for hende og alle andre, der bærer på smerte.

Og han sender hende til brødrene.
Sammen skal de fortælle hinanden om og sammen skal de leve i det håb,
at der altid er en vej ud i solen.

Den vej er der stadigvæk - ud i solen - også for dig og mig!

Glædelig Påske

ved Susanne Fabritius de Tengnagel 2004

Påskeberetning i Johannesevangeliet kap. 20,1-18.